

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 360/2012 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Απριλίου 2012

σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας οι οποίες χορηγούνται σε επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Μετά από δημοσίευση σχεδίου του παρόντος κανονισμού ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με την συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98, εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να καθορίσει με κανονισμό ένα όριο κάτω από το οποίο θεωρείται ότι οι ενισχύσεις δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, συνεπώς, εξαιρούνται από τη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
- (2) Δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε, ειδικότερα, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽³⁾, με τον οποίο ορίζεται το γενικής ισχύος ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ανά δικαιούχο για περίοδο τριών οικονομικών ετών.
- (3) Η πείρα που έχει αποκτήσει η Επιτροπή από την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις σε επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης έχει καταδείξει πως το ανώτατο όριο μέχρι το οποίο τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται στις εν λόγω επιχειρήσεις είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι δεν επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και/ή δεν στρεβλώνουν ούτε απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να διαφέρει από το γενικής ισχύος ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006. Πράγματι, τουλάχιστον μέρος των εν λόγω πλεονεκτημάτων είναι πιθανό να αποτελεί αντιστάθμιση για επιπρόσθετα έξοδα που συνδέονται με την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος. Επιπλέον, πολλές δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται ως παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος είναι τοπικού χαρακτήρα. Είναι, επομένως, σκόπιμο να εκδοθεί, παράλληλα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1998/2006, ένας κανονισμός που να περιέχει συγκεκριμένους κανόνες για τις ενισχύσεις ήσσονος

σημασίας που χορηγούνται στις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Θα πρέπει να καθορισθεί ένα ανώτατο όριο για το ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που κάθε επιχείρηση επιτρέπεται να λάβει μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

- (4) Με γνώμονα την πείρα που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, συνάγεται ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και/ή ότι δεν στρεβλώνουν ούτε απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό, υπό την προϋπόθεση ότι το συνολικό ποσό της χορηγούμενης για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ενίσχυσης που λαμβάνει η δικαιούχος επιχείρηση δεν υπερβαίνει τις 500 000 ευρώ για οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών. Με βάση την ανάπτυξη του κλάδου των οδικών επιβατικών μεταφορών και τον ως επί το πλείστον τοπικό χαρακτήρα των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος στον υπόψη κλάδο, δεν ενδείκνυται η εφαρμογή χαμηλότερου ανώτατου ορίου στον συγκεκριμένο κλάδο και, συνεπώς, θα πρέπει να ισχύει το ανώτατο όριο των 500 000 ευρώ.
- (5) Τα έτη που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να διαπιστωθεί η κάλυψη ή μη του εν λόγω ανώτατου ορίου θα πρέπει να είναι τα οικονομικά έτη που λαμβάνονται ως βάση για φορολογικούς σκοπούς από την εκάστοτε επιχείρηση στο οικείο κράτος μέλος. Η κρίσιμη τριετία θα πρέπει να εκτιμάται σε κυλιόμενη βάση, ούτως ώστε, για κάθε νέα χορήγηση ενίσχυσης ήσσονος σημασίας, να είναι απαραίτητο να καθορίζεται το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται κατά τη διάρκεια του εκάστοτε οικονομικού έτους, καθώς και κατά τα προηγούμενα δύο οικονομικά έτη. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κάθε ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος μέλος, ακόμη και όταν αυτή χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους ενωσιακής προέλευσης. Δεν θα πρέπει να είναι δυνατή η κατάτμηση των μέτρων ενίσχυσης που υπερβαίνουν το όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε περισσότερα μικρότερα τμήματα κατά τρόπον ώστε τα τμηματικά αυτά ποσά να εμπίπτουν πλέον στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον σε ενισχύσεις οι οποίες χορηγούνται για την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος. Επομένως, θα πρέπει να ανατίθεται εγγράφως στη δικαιούχο επιχείρηση η παροχή της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος για την οποία χορηγείται η ενίσχυση. Ενώ η πράξη ανάθεσης θα πρέπει να ενημερώνει την επιχείρηση σχετικά με την υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος για την οποία χορηγείται ενίσχυση, δεν είναι υποχρεωτικό να περιλαμβάνει το σύνολο των αναλυτικών πληροφοριών που καθορίζονται στην απόφαση 2012/21/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 8 της 11.1.2012, σ. 23.

⁽³⁾ ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5.

κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ⁽¹⁾).

- (7) Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κανόνων που ισχύουν στους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων, της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και των οδικών εμπορευματικών μεταφορών, του γεγονότος ότι σπάνια ανατίθενται σε επιχειρήσεις των εν λόγω τομέων υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, καθώς και του ενδεχομένου να πληρούνται στους τομείς αυτούς τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης στην περίπτωση ενισχύσεων των οποίων το ποσό είναι μικρότερο από το όριο που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν οι τομείς αυτοί από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Εντούτοις, σε περίπτωση που μια επιχείρηση δραστηριοποιείται στους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων, της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας ή των οδικών εμπορευματικών μεταφορών καθώς και σε άλλους τομείς ή δραστηριότητες, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στους εν λόγω άλλους τομείς ή δραστηριότητες (όπως π.χ. στη συλλογή απορριμμάτων στη θάλασσα), υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες στους εξαιρούμενους τομείς δεν τυγχάνουν ενίσχυσης ήσσονος σημασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, με τα κατάλληλα μέσα όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση του κόστους. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή, περιορίζοντας, ειδικότερα, το ποσό της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας στην αντιστάθμιση για το κόστος παροχής της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανόμενου ενός εύλογου κέρδους. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στον τομέα του άνθρακα, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του και του γεγονότος ότι σπάνια ανατίθενται σε επιχειρήσεις των εν λόγω τομέων υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος.
- (8) Λαμβάνοντας υπόψη τις ομοιότητες μεταξύ της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, αφενός, και μη γεωργικών προϊόντων, αφετέρου, ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να καλύπτει και τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Εν προκειμένω, ούτε οι δραστηριότητες στη γεωργική εκμετάλλευση οι οποίες είναι απαραίτητες προκειμένου να προετοιμασθεί το προϊόν για την πρώτη πώληση, όπως π.χ. συγκομιδή, κοπή και αλώνισμα των σιτηρών ή συσκευασία των αυγών, ούτε η πρώτη πώληση προς μεταπωλητές ή προς μεταποιητικές επιχειρήσεις πρέπει να λογίζονται ως μεταποίηση ή εμπορία.
- (9) Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ⁽²⁾ ότι, αφ' ης στιγμής η Ένωση έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη συγκρότηση κοινής οργάνωσης της αγοράς σε έναν συγκεκριμένο γεωργικό τομέα, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να απέχουν από τη λήψη οιοδήποτε μέτρου που θα μπορούσε να υπονομεύσει ή να εισαγάγει εξαιρέσεις στην κοινή οργάνωση της αγοράς. Για τον λόγο αυτό, είναι σκόπιμο να μην υπάγονται στον παρόντα κανονισμό ενισχύσεις των οποίων το ποσό καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα προϊόντων που αγοράζονται ή διατίθενται στην αγορά. Ούτε θα πρέπει να υπάγονται στον κανονισμό περιπτώσεις ενισχύσεων ήσσο-

νος σημασίας οι οποίες συνοδεύονται από την υποχρέωση απόδοσης ενός μέρους της ενίσχυσης σε πρωτογενείς παραγωγούς.

- (10) Ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να μην ισχύει για τις εξαγωγικές ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ούτε για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που ευνοούν τα εγχώρια προϊόντα σε βάρος των εισαγόμενων.
- (11) Στον παρόντα κανονισμό είναι σκόπιμο να μην υπάγονται οι προβληματικές επιχειρήσεις κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ⁽³⁾, διότι δεν ενδείκνυται να χορηγούνται ενισχύσεις λειτουργίας σε προβληματικές επιχειρήσεις εκτός του πλαισίου ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης, καθώς και λόγω των προβλημάτων που σχετίζονται με τον προσδιορισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης των ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις αυτής της κατηγορίας.
- (12) Σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τις ενισχύσεις οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενίσχυση ήσσονος σημασίας θα πρέπει να θεωρείται ότι χορηγείται κατά τον χρόνο παραχώρησης στην οικεία επιχείρηση του έννομου δικαιώματος λήψης της ενίσχυσης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό νομικό καθεστώς.
- (13) Προκειμένου να αποτραπεί η καταστρατήγηση των μέγιστων επιτρεπόμενων τιμών έντασης ενίσχυσης που προβλέπονται σε διάφορες νομικές πράξεις της Ένωσης, δεν θα πρέπει να υπάρχει σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες αν από τη σώρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτήν που καθορίζεται με βάση τις ειδικές περιστάσεις εκάστης περίπτωσης σε κανονισμό περί απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή.
- (14) Ο παρών κανονισμός δεν είναι σκόπιμο να περιορίζει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 στις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Είναι σκόπιμο να διατηρήσουν τα κράτη μέλη την ευχέρεια να επιλέξουν αν θα βασιστούν στον παρόντα κανονισμό ή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 αναφορικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος.
- (15) Το Δικαστήριο, στην απόφαση Altmark ⁽⁴⁾, καθόρισε τις προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να πληρούνται έτσι ώστε η αντιστάθμιση για την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος να μη συνιστά κρατική ενίσχυση. Με τις εν λόγω προϋποθέσεις διασφαλίζεται ότι αντιστάθμιση περιοριζόμενη στα καθαρά έξοδα στα οποία υποβάλλεται μια αποτελεσματική επιχείρηση για την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Τυχόν αντιστάθμιση η οποία υπερβαίνει τα εν λόγω καθαρά έξοδα συνιστά κρατική ενίσχυση, η οποία ενδέχεται να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με βάση τους εφαρμοστέους κανόνες της Ένωσης. Προκειμένου να αποφευχθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού με σκοπό την καταστρατήγηση

⁽¹⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2012, σ. 3.

⁽²⁾ Υπόθεση C-456/00 Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2002, σ. I-11949.

⁽³⁾ ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

⁽⁴⁾ Υπόθεση C-280/00 Altmark Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH και Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Συλλογή 2003, σ. I-7747.

των προϋποθέσεων που καθορίστηκαν στη δικαστική απόφαση *Altmark*, και για να αποτραπεί η περίπτωση ενισχύσεις ήσσονος σημασίας οι οποίες χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού να επηρεάσουν τις συναλλαγές λόγω της σώρευσής τους με άλλη αντιστάθμιση για την ίδια υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας βάσει του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να σωρεύονται με οποιαδήποτε άλλη αντιστάθμιση για την ίδια υπηρεσία, χωρίς να έχει σημασία κατά πόσον συνιστούν κρατική ενίσχυση με βάση τη δικαστική απόφαση *Altmark* ή συμβίβασιμη κρατική ενίσχυση με βάση την απόφαση 2012/21/ΕΕ ή με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής — Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (2011) ⁽¹⁾. Επομένως, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε αντιστάθμιση που λαμβάνεται για την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος για την οποία χορηγούνται συγχρόνως και άλλα είδη αντιστάθμισης, εκτός αν τα εν λόγω άλλα είδη αντιστάθμισης συνιστούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας σύμφωνα με άλλους κανονισμούς σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας και τηρούνται οι κανόνες περί σώρευσης οι οποίοι καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

(16) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της ορθής εφαρμογής του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο υπολογισμού. Για να διευκολυνθεί ο υπολογισμός αυτός και σύμφωνα με την τρέχουσα πρακτική όσον αφορά την εφαρμογή του κανόνα για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, τα ποσά των ενισχύσεων που δεν έχουν μορφή επιχορήγησης σε μετρητά θα πρέπει να μετατρέπονται σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης. Ο υπολογισμός του ισοδύναμου επιχορήγησης για διαφανείς μορφές ενίσχυσης με εξαίρεση τις επιχορηγήσεις, και για ενισχύσεις που είναι καταβλητέες σε περισσότερες δόσεις προϋποθέτει τη χρήση των επιτοκίων της αγοράς τα οποία ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της εκάστοτε ενίσχυσης. Με σκοπό την ομοιόμορφη, διαφανή και απλή εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, ως επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεωρούνται τα επιτόκια αναφοράς, όπως αυτά καθορίζονται επί του παρόντος στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης ⁽²⁾.

(17) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικής παρακολούθησης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χαρακτηρίζονται από διαφάνεια. Ως διαφανής θεωρείται μια ενίσχυση ως προς την οποία είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου. Ακριβής υπολογισμός, π.χ., μπορεί να γίνει όσον αφορά τις επιχορηγήσεις, τις επιδοτήσεις επιτοκίου ή τις φοροαπαλλαγές που υπόκεινται σε ανώτατο όριο. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε εισφορά κεφαλαίου δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς είναι μικρότερο από το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε παροχή επιχειρηματικού κεφαλαίου κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις, που χορηγούνται για την προώθηση των επενδύσεων επιχειρηματικών

κεφαλαίων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις ⁽³⁾, δεν θα πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτρια επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου θα πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης.

(18) Είναι απαραίτητη η παροχή ασφάλειας δικαίου για τα καθεστώτα εγγυήσεων τα οποία δεν είναι ικανά να επηρεάσουν τις συναλλαγές ούτε να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό και σε σχέση με τα οποία είναι διαθέσιμα επαρκή στοιχεία ώστε να είναι δυνατή η αξιόπιστη εκτίμηση των τυχόν σχετικών δυνητικών επιπτώσεων. Για τον λόγο αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να μετατρέπει το ανώτατο όριο των 500 000 ευρώ για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε ένα ειδικό για την περίπτωση των εγγυήσεων ανώτατο όριο με βάση το καλυπτόμενο από εγγύηση ποσό του κάθε δανείου για το οποίο παρέχεται η εγγύηση. Το εν λόγω ειδικό ανώτατο όριο είναι σκόπιμο να υπολογίζεται με εφαρμογή της μεθοδολογίας βάσει της οποίας εκτιμάται το ποσό κρατικής ενίσχυσης που εμπεριέχεται σε καθεστώτα εγγυήσεων προς κάλυψη δανείων χορηγούμενων σε βιώσιμες επιχειρήσεις. Η μεθοδολογία και τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ειδικού για τις εγγυήσεις ανώτατου ορίου πρέπει να αποκλείουν τις προβληματικές επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Το εν λόγω ειδικό ανώτατο όριο θα πρέπει επομένως να μην ισχύει ούτε για τις μεμονωμένες ενισχύσεις οι οποίες δεν εντάσσονται στην εφαρμογή καθεστώτος εγγυήσεων, ούτε για τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις, ούτε για εγγυήσεις των οποίων η υποκείμενη συναλλαγή δεν αποτελεί δάνειο, όπως είναι οι εγγυήσεις για συναλλαγές με αντικείμενο μετοχικό κεφάλαιο. Το ειδικό όριο είναι σκόπιμο να καθορίζεται με βάση το γεγονός ότι, αν ληφθεί υπόψη ένα ανώτατο επιτόκιο (καθαρό επιτόκιο υπερημερίας) ύψους 13%, που αντιστοιχεί στο χειρότερο πιθανό σενάριο για τα καθεστώτα εγγυήσεων στην Ένωση, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης μιας εγγυήσης ύψους 3 750 000 ευρώ μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ίδιο με το ανώτατο όριο των 500 000 ευρώ που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Μόνον εγγυήσεις που καλύπτουν ποσοστό μέχρι και 80% του υποκείμενου δανείου είναι σκόπιμο να υπόκεινται στα εν λόγω ειδικά ανώτατα όρια. Μια μεθοδολογία η οποία έχει γίνει δεκτή από την Επιτροπή κατόπιν κοινοποίησής της βάσει κανονισμού της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων είναι επίσης δυνατό να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη με σκοπό την εκτίμηση του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης που εμπεριέχει η εγγύηση, υπό την προϋπόθεση ότι η εγκεκριμένη μεθοδολογία περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος εγγυήσεων και το είδος υποκείμενων πράξεων που ανακύπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(19) Κατόπιν κοινοποίησης από κράτος μέλος, η Επιτροπή δύναται να εξετάζει κατά πόσον ένα μέτρο ενίσχυσης που δεν συνίσταται σε επιχορήγηση, δάνειο, εγγύηση, εισφορά κεφαλαίου, μέτρο παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων ή φοροαπαλλαγή που υπόκειται σε ανώτατο όριο οδηγεί σε ένα

⁽¹⁾ ΕΕ C 8 της 11.1.2012, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ C 14 της 19.1.2008, σ. 6.

⁽³⁾ ΕΕ C 194 της 18.8.2006, σ. 2.

ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο το οποίο ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, με αποτέλεσμα να εμπίπτει ενδεχομένως στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

- (20) Η Επιτροπή υποχρεούται να διασφαλίζει ότι τηρούνται οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, ιδίως δε ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πληρούν τους σχετικούς όρους. Σύμφωνα με την αρχή της συνεργασίας που διατυπώνεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη οφείλουν να διευκολύνουν την εκπλήρωση αυτής της αποστολής, δημιουργώντας τον αναγκαίο μηχανισμό για να εξασφαλίζουν ότι το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται στην ίδια επιχείρηση για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν υπερβαίνει το ανώτατο συνολικό επιτρεπτό όριο. Προς τον σκοπό αυτό και προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις περί σώρευσης με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται βάσει άλλων κανονισμών σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, ενδεικνύεται τα κράτη μέλη, όταν χορηγούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας βάσει του παρόντος κανονισμού, να ενημερώνουν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση για το ποσό της ενίσχυσης και για το ότι η ενίσχυση θεωρείται ήσσονος σημασίας, με παραπομπή στον παρόντα κανονισμό. Πέραν αυτού, πριν από τη χορήγηση τέτοιας ενίσχυσης, το κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνει από την οικεία επιχείρηση δήλωση σχετικά με τυχόν άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό ή από άλλους κανονισμούς σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας τις οποίες έλαβε κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου οικονομικού έτους και κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη. Εναλλακτικά, το κράτος μέλος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εξασφαλίζει τη μη υπέρβαση του ανώτατου ορίου με την τήρηση κεντρικού μητρώου.
- (21) Ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να ισχύει με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων ή συμπληρωματικών απαιτήσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ή από τομεακή νομοθεσία της Ένωσης.
- (22) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του σε επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος.
- (23) Η Επιτροπή προτίθεται να προβεί σε επανεξέταση του παρόντος κανονισμού πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα εξής:
  - α) ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, που εμπίπτουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

- β) ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων·
- γ) ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, στις ακόλουθες περιπτώσεις:
  - i) όταν το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα τέτοιων προϊόντων που πωλούνται από πρωτογενείς παραγωγούς ή διατίθενται στην αγορά από τις οικείες επιχειρήσεις,
  - ii) όταν η ενίσχυση συνοδεύεται από την υποχρέωση απόδοσής της εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε πρωτογενείς παραγωγούς·
- δ) ενισχύσεις για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές προς τρίτες χώρες ή προς κράτη μέλη, ιδίως δε ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, με τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή με άλλες τρέχουσες δαπάνες που σχετίζονται με την εξαγωγική δραστηριότητα·
- ε) ενισχύσεις για τις οποίες τίθεται ως όρος η χρήση εγχώριων αγαθών αντί των εισαγόμενων·
- στ) ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του άνθρακα, όπως ορίζεται στην απόφαση 2010/787/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾·
- ζ) ενισχύσεις προς επιχειρήσεις οι οποίες εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτων·
- η) ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις.

Στην περίπτωση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους τομείς οι οποίοι αναφέρονται στα στοιχεία α), β), γ) ή ζ) της πρώτης υποπαραγράφου καθώς και σε τομείς οι οποίοι δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε ενισχύσεις χορηγούμενες στους εν λόγω άλλους τομείς ή δραστηριότητες, υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες στους εξαιρούμενους τομείς δεν τυγχάνουν ενίσχυσης ήσσονος σημασίας δύναμει του παρόντος κανονισμού, με τα κατάλληλα μέσα όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση του κόστους.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- α) «γεωργικά προϊόντα» τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της Συνθήκης, με εξαίρεση τα προϊόντα αλιείας·
- β) «μεταποίηση γεωργικών προϊόντων» κάθε επέμβαση επί γεωργικού προϊόντος από την οποία προκύπτει επίσης γεωργικό προϊόν, με εξαίρεση τις εργασίες εντός της γεωργικής εκμετάλλευσης που είναι απαραίτητες για την προετοιμασία προϊόντος ζωικής ή φυτικής προέλευσης για την πρώτη του πώληση·
- γ) «εμπορία γεωργικών προϊόντων» η κατοχή ή η έκθεση με σκοπό την πώληση, την προσφορά προς πώληση, την παράδοση ή οποιονδήποτε άλλον τρόπο διάθεσης στην αγορά, με εξαίρεση την πρώτη πώληση από μέρους πρωτογενούς παραγωγού σε μεταπωλητές ή μεταποιητικές επιχειρήσεις και κάθε δραστηριότητα η οποία προετοιμάζει το προϊόν για μια τέτοια πρώτη πώληση· η πώληση από μέρους πρωτογενούς παραγωγού προς τελικούς καταναλωτές λογίζεται ως εμπορία αν πραγματοποιείται σε χωριστό και ειδικό για τον σκοπό αυτό χώρο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ L 336 της 21.12.2010, σ. 24.

Άρθρο 2

Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

1. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται σε όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 8 του παρόντος άρθρου.

2. Το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μια δεδομένη επιχείρηση η οποία παρέχει υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν επιτρέπεται να υπερβεί τις 500 000 ευρώ σε οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών.

Το εν λόγω ανώτατο όριο ισχύει ανεξαρτήτως της μορφής της ήσσονος σημασίας ενίσχυσης και χωρίς να έχει σημασία αν η ενίσχυση που χορηγείται από το οικείο κράτος μέλος χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους ενωσιακής προέλευσης. Η κρίσιμη περίοδος καθορίζεται με βάση τα οικονομικά έτη που χρησιμοποιούνται από την επιχείρηση στο οικείο κράτος μέλος.

3. Το ανώτατο όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 2 εκφράζεται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν αφαιρεθεί ο τυχόν φόρος ή άλλη επιβάρυνση. Εάν η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, ως ποσό της ενίσχυσης λογίζεται το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησής της.

Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε πολλές δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά τον χρόνο της χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την αναγωγή είναι το προεξοφλητικό επιτόκιο που ισχύει κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.

4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνον στις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου («διαφανείς ενισχύσεις»). Ειδικότερα:

- α) οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει κατά τον χρόνο χορήγησης·
- β) οι ενισχύσεις υπό μορφή εισφοράς κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας·
- γ) οι ενισχύσεις υπό μορφή παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτη επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας·
- δ) οι επιμέρους ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος εγγυήσεων σε μη προβληματικές επιχειρήσεις λογίζονται ως διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εφόσον το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκείμενου δανείου που παρέχεται βάσει του οικείου καθεστώτος δεν υπερβαίνει το ποσό των 3 750 000 ευρώ ανά επιχείρηση. Αν το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκείμενου δανείου ισοδυναμεί μόνο με ένα συγκεκριμένο ποσοστό του εν λόγω ανώτατου ορίου, γίνεται δεκτό ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εγγύησης αντιστοιχεί σε ίδιο ποσοστό του ανώτατου ορίου που προβλέ-

πεται στην παράγραφο 2. Η εγγύηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80% του υποκείμενου δανείου. Ένα καθεστώς εγγυήσεων θεωρείται επίσης διαφανές εφόσον:

- i) πριν από την εφαρμογή του καθεστώτος, η μεθοδολογία που ισχύει για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδυναμίου επιχορήγησης των εγγυήσεων έχει γίνει δεκτή κατόπιν κοινοποίησής της στην Επιτροπή δυνάμει κανονισμού που έχει εκδοθεί από την Επιτροπή και αφορά θέματα κρατικών ενισχύσεων· και
- ii) η εγκεκριμένη μεθοδολογία περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος εγγυήσεων και το είδος υποκείμενων πράξεων που ανακύπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

5. Όταν το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται βάσει του παρόντος κανονισμού σε επιχείρηση για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος υπερβαίνει το ανώτατο όριο της παραγράφου 2, το εν λόγω ποσό δεν μπορεί να υπαχθεί στο ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού, ούτε ως προς το μέρος που δεν υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο όριο. Στην περίπτωση αυτή, δεν επιτρέπεται να γίνει επίκληση του ευεργετήματος του παρόντος κανονισμού για το συγκεκριμένο μέτρο ενίσχυσης.

6. Απαγορεύεται η σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας βάσει του παρόντος κανονισμού με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, αν από τη σώρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτήν που καθορίζεται με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα εκάστης περίπτωσης σε κανονισμό περί απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή.

7. Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να σωρευθούν με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δυνάμει άλλων κανονισμών σχετικά με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας έως το ανώτατο όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 2.

8. Απαγορεύεται η σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού με οποιαδήποτε αντιστάθμιση αναφορικά με την ίδια υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, ανεξαρτήτως του αν συνιστά ή όχι κρατική ενίσχυση.

Άρθρο 3

Παρακολούθηση

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να χορηγήσει ενίσχυση ήσσονος σημασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε κάποια επιχείρηση, την ενημερώνει εγγράφως σχετικά με το πιθανό ποσό της ενίσχυσης σε όρους ακαθάριστου ισοδυναμίου επιχορήγησης, σχετικά με την υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος σε σχέση με την οποία χορηγείται η ενίσχυση, και επίσης της διευκρινίζει ότι πρόκειται για ενίσχυση ήσσονος σημασίας, παραπέμποντας ρητά στον παρόντα κανονισμό και αναφέροντας τον τίτλο και τα στοιχεία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Σε περίπτωση που μια ενίσχυση ήσσονος σημασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού χορηγείται σε περισσότερες επιχειρήσεις βάσει συγκεκριμένου καθεστώτος και οι εν λόγω επιχειρήσεις λαμβάνουν διαφορετικά ποσά ενίσχυσης βάσει του καθεστώτος αυτού, το οικείο κράτος μέλος δύναται να επιλέξει να εκπληρώσει την ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποιώντας στις επιχειρήσεις το πάγιο ποσό που αντιστοιχεί στο μέγιστο ποσό ενίσχυσης το οποίο προβλέπεται να χορηγηθεί βάσει του συγκεκριμένου καθεστώτος. Στην περίπτωση αυτή, το πάγιο ποσό λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρείται το ανώτατο που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Πριν από τη χορήγηση της

ενίσχυσης, το οικείο κράτος μέλος φροντίζει επίσης να λάβει από την επιχείρηση που παρέχει την υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος δήλωση, σε έγγραφη ή ηλεκτρονική μορφή, για οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση ή σσων σημασίας έλαβε η εν λόγω επιχείρηση βάσει του παρόντος κανονισμού ή βάσει άλλων κανονισμών σχετικά με τις ενισχύσεις ή σσων σημασίας, κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και κατά το τρέχον οικονομικό έτος.

Τα κράτη μέλη χορηγούν τη νέα ενίσχυση ή σσων σημασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνον αφού εξακριβώσουν ότι η ενίσχυση αυτή δεν αυξάνει το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ή σσων σημασίας που χορηγούνται στην οικεία επιχείρηση σε επίπεδο πέραν του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και ότι τηρούνται οι κανόνες σώρευσης του άρθρου 2 παράγραφοι 6, 7 και 8.

2. Εάν ένα κράτος μέλος έχει συγκροτήσει κεντρικό μητρώο ενισχύσεων ή σσων σημασίας το οποίο περιέχει πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις ενισχύσεις ή σσων σημασίας που χορηγούνται σε επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος από οποιαδήποτε αρχή αυτού του κράτους μέλους, παύει να ισχύει η πρώτη υποπαράγραφος της παραγράφου 1 από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών ετών.

3. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα εν λόγω αρχεία περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού. Τα αρχεία που αφορούν επιμέρους ενισχύσεις ή σσων σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 οικονομικά έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Τα αρχεία που αφορούν καθεστώς ενισχύσεων ή σσων σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 έτη από την ημερομηνία χορήγησης της

τελευταίας επιμέρους ενίσχυσης δυνάμει του καθεστώτος. Μετά από γραπτή αίτηση της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή, εντός 20 εργάσιμων ημερών ή εντός μεγαλύτερης περιόδου που ορίζεται στην αίτηση, όλες τις πληροφορίες που η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες για να εκτιμήσει εάν έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ή σσων σημασίας που έχει λάβει συγκεκριμένη επιχείρηση βάσει του παρόντος κανονισμού και βάσει άλλων κανονισμών σχετικά με τις ενισχύσεις ή σσων σημασίας.

Άρθρο 4

Μεταβατικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε ενισχύσεις ή σσων σημασίας που έχουν χορηγηθεί για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος πριν από την έναρξη ισχύος του, υπό την προϋπόθεση ότι η εκάστοτε ενίσχυση πληροί τους όρους των άρθρων 1 και 2. Κάθε ενίσχυση για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος που δεν πληροί τους εν λόγω όρους αξιολογείται σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις, πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, ανακοινώσεις και κοινοποιήσεις.

Κατά τη λήξη της περιόδου ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε ενίσχυση ή σσων σημασίας η οποία πληροί τους όρους του μπορεί νομίμως να χορηγηθεί εντός ενός περαιτέρω εξαμήνου.

Άρθρο 5

Έναρξη και διάρκεια ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Απριλίου 2012.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO